

Vrakið egoismuna - veljið felagsskapin!

So væl stendur til, at Fólkaflokkurin lovar skattalætta

Friggjakvöldið var politiskur fundur millum Atla Dam og Jógvan Sundstein. Har kom nóg fram. Á øðrum fundum er altíð eydnast Fólkaflokkinum at sleppa undan at greiða frá, hvønn politikk teir ætla at føra, um eir koma í Tinganes. Hetta er eydnast teimum, tá fleiri politiskir flokkar hava lutikið á fundinum, tí teir hava brúkt tíðina til at gera álop. Men hesa ferð var bert ein flokkur at loypa á, og var tann plátan skjótt liðug. Fyri ikki at sita og endurtaka seg sjálvan, var Jógvan Sundstein noyddur at siga frá, hvat teirra flokkur ætlaði at gera.

Loysunnar orðið skattalætti

Eftir at hava hoyrt Jógvan brúka stóran part av l. umfari at greiða frá, hvussu illa stóð til figgarliga í føroyska samfelagnum, var hann í øðrum umfari noyddur at siga, hvat teir vildu gera fyri at rætta skútuna upp. Loysn Fólkafloksins var skattalætti. Leggið til merkis, aftaná at hava tosað um kreppu, bjóðar hann skattalætta. Hetta er besta prógv um, hvussu lítið er í orðaskvaldrinum um figgarliga kreppu.

Sparast á almenna økinum

Næsta loysn Fólkafloksins var, at sparast skuldi á almanna økinum. Spurdur, hvar Fólkaflokkurin ætlaði at skera niður, visti Jógvan ikki, men Fólkaflokkurin hevði lagt eitt tingmál um hetta fram í desember í 87, og um nakar hevði áhuga fyri hesum, kundi hann seta tað í bløðini. Ikki ber til at minnst hvørt einstakt

mál í høvðinum, men høvðsinnihaldið í eins egna politikki, herundir hvørji øki skuldu skerjast, átti ein at minst til.

Føroyski veljarin stólar ikki uppá slíkan huldísigan politikk

Nú má føroyski veljarin vera varin. Seinni í orðaskiftinum kom fram, at Jógvan ikki hovaði, at so nóg fólk var í almennum starvi. Út frá hesum kann ein vænta, at nóg alment sett fáa sekkín, um Fólkaflokkurin kemur til. Eisini bar Jógvan ofta í bótflaka fyri enska samfelagið, og um enska samfelagið skal innførast í Føroyum, so er hetta tað sama sum at flyta eitt framkom- ið samfelag aftur í miðöldina.

Norðurlond skapt við politikki, ið byggir á samanhald

Norðurlond, ið Javnaðarflokkarnir hava skapt, eru

skapt og ment við sam- hugatankum í hásæti. Enska samfelagið fer meiri og meiri yvir til, at tann einstaki má sjálvur gjalda fyri tað, hann kostar samfelagnum. Hetta hevur við sær, at vanliga fólk í Bretlandi má spenna beltið inn og tekna tryggingar, sum kunnu gjalda, um tey t.d. bliva sjúk. Á henda hátt hevur enska samfelagið spart nogvan pening. Er tað eitt enskt samfelag, vit ynskja í Føroyum, so skulu vit velja Fólkaflokkinn.

Lat okkum fylkjast um føroyska samfelagið

Tekur tú ikki undir við hesum tanka og heldur, at Føroyar eru eitt frálíkt samfelag, sum vit í felag skulu gera enn betri, so stuðlar tú Javnaðarflokkinum. Latum okkum visa okkara andstygð mót-vegis egoismuni.

Vrakið egoismuna - veljið sosialismuna.

Eyðólv Dimon

Ein lítil viðmerking til Áge J. Arnoldson

Undirritaða var ein av teimum, sum steðgaði á at lurta eftir tinum innleggi, tú hevði í útvarpinum til fólkatingsvalið fyri góð- um ári síðan, ikki orsakað av innihaldinum, men bert tí, at tú valla dugdi at lesa

tað, tú hevði at siga. Tað kann so vera ein orsök til at tú ikki endurgevur tað rætt, sum eg skrivi. At veljararnir í Eysturoynni fara at velja eina kvinnu inn á lögting eru ikki mini orð, men tini. Tøkk fyri

tað.

Sum valevni Javnaðarfloksins, er tað ikki fyri at snúgva sær undan trupulleikum. Máttin at sleppa undan trupulleikum er ikki just at stilla seg upp til val, og harvið vilja vera við at gera tað, sum ein kann fyri samfelagið. Tú metir at komandi samgonga fær eina torføra uppgávu. Uppgávan má altíð metast at vera torført, og just tí vilja javnaðarfólk gera alt fyri framhaldandi at taka hesa torføru uppgávu upp á seg.

Hvønn tú metir sum minar líkar er mær ókunnugt. Men tá tú hevur røkt tina uppgávu í skula, í heimi og í vinnulivinum, eins væl og eg, kanst tú hyggja øllum fritt í eyguni.

At tú heitir á veljaran, er vælsaktans ikki tí tú heldur hann vera byttan, men hervið gevur tú veljaranum prógv fyri, at tú veruliga vilt taka við ábyrgd.

Tó so. Minsta krav veljarans má væl verða, at tann, sum hann velur, má duga at lesa, óansæð hvar skrivað hevur.

Andrea Lervig

Vegakervið í Norðstreymoy

Eitt av valevnum Sambandsflokksins vil í Dimmalætting vera við, at eg havi lovað at breiðka vegin heilt frá sundalagsbrúnni og norður til Vikar.

Hetta er ikki satt, tí hevði eg lovað tað, hevdu vit eisini gjørt tað.

Vit mugu vænta, at tey næstu fyra árinum skal botast nakað um vegakervið í Norðstreymoy. Har er tað fyrst og fremst Hósvikarvegurin, sum má breiðskast, og vit mugu hava eitt berghol til Tjørnuvikar við í eini tunnilsætlan.

At vit ikki eru komin nóg langt við at breiðka t.d. Hósvikarvegin og

vegakervinum annars í Norðstreymoy kemur av tí einföldu grund, at okkara samferðslumálaráðharri þjappar sær eftir mínum tykki ríkiliga nóg í Norðstreymoy. Pengarnir eru jættaðir til at byrja, og arbeiðið kundi verið byrjað, um viljin var nóg góður.

Fari eg inn á ting, so gevi eg nokur lyfti um vegakervið fyri tey næstu fyra árinum, og eg fari ikki við í nakra samgongu, uttan at eg havi trygd fyri, at málini, sum eg lovi, verða framd.

Thomas Arabo

